Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 17 november 2026*

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Beskattning – Beskattning av utdelning – Källskatt på utdelning till ett underskottsbolag utan hemvist i landet – Återbetalning – Anstånd med betalning av skatt – Villkor – Krav på att bolaget utan hemvist i landet ska beräkna sitt resultat enligt reglerna i den medlemsstat där utdelningen har sitt ursprung”

I mål C-241/25,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) genom beslut av den 25 mars 2025, som inkom till domstolen den 28 mars 2025, i målet

Société Générale SA

mot

Skatteverket,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts, vice ordföranden T. von Danwitz, avdelningsordförandena F. Biltgen, K. Jürimäe, L. Arastey Sahún, Z. Csehi och B. Smulders samt domarna S. Rodin, E. Regan, A. Kumin (referent), D. Gratsias, M. Gavalec, O. Spineanu-Matei, M. Bošnjak och A. Kornezov,

generaladvokat: J. Richard de la Tour,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 februari 2026,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Société Générale SA, genom L. Back, advokat, och O. Salenstedt, biträdande jurist,

– Skatteverket, genom K. Hjelmberg och U. Vretendahl, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: svenska.

– Sveriges regering, genom H. Eklinder och R. Shahsavan Eriksson, båda i egenskap av ombud,

– Tysklands regering, genom J. Möller och R. Kanitz, båda i egenskap av ombud,

– Spaniens regering, genom P. Pérez Zapico och A. Pérez-Zurita Gutiérrez, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom P. Carlin och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 18 juni 2026 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 63 FEUF.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Société Générale SA, ett bolag bildat enligt fransk rätt, och Skatteverket (Sverige) angående Skatteverkets beslut att neka Société Générale SA återbetalning av källskatt som innehållits på de utdelningar som bolaget erhållit under år 2012.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I artikel 63.1 FEUF föreskrivs följande:

”Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel ska alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeland vara förbjudna.”

4 I artikel 65 FEUF föreskrivs följande:

”1. Bestämmelserna i artikel 63 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att

a) tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort,

…

3. De åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 63.

…”

Det svensk-franska avtalet

5 I artikel 10 i avtalet mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Frankrikes regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, undertecknat i Stockholm den 27 november 1990, föreskrivs följande:

”1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp. …

…”

Svensk rätt

Bestämmelser om kupongskatt

6 Bestämmelser om kupongskatt finns i kupongskattelagen (1970:624).

7 Enligt 1 § första stycket kupongskattelagen ska kupongskatt betalas till staten för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag.

8 Enligt 4 § första stycket i denna lag gäller skattskyldighet för utdelningsberättigade utländska juridiska personer, om utdelningen inte är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftsställe i Sverige.

9 I 5 § kupongskattelagen anges att kupongskatt utgår med trettio procent av utdelningen.

10 Enligt 27 § i samma lag föreligger dock rätt till återbetalning i vissa situationer. Det framgår av första stycket i den paragrafen att om kupongskatt har innehållits med högre belopp än vad som ska betalas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

11 Enligt 28–28n §§ kupongskattelagen, vilka trädde i kraft den 1 januari 2020, kan anstånd med betalning av kupongskatt för en viss utdelning beviljas i vissa fall, vilket gör det möjligt för en utländsk juridisk person med hemvist i Europeiska unionen att på begäran få uppskov med betalningen av kupongskatten. Förenklat uttryckt ska anstånd beviljas så länge den utländska juridiska personen uppvisar ett underskott beräknat enligt interna svenska skatteregler. Om den juridiska person som ansöker om anstånd ingår i en grupp av företag som är föremål för konsoliderad inkomstbeskattning i sin hemviststat ska utrymmet för anstånd beräknas med hänsyn till samtliga företag som ingår i gruppen.

Bestämmelser om inkomstskatt

12 Enligt 6 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), är svenska juridiska personer som huvudregel skattskyldiga för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet.

13 Enligt 16 kap. 1 § första stycket inkomstskattelagen är utgångspunkten att svenska juridiska personer som kostnad får dra av utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster.

14 Inkomstskattelagen saknar regler om konsoliderad beskattning av företag som ingår i en skattegrupp. Företag i en koncern kan dock, om vissa förutsättningar är uppfyllda, genom att lämna respektive ta emot koncernbidrag enligt regler i 35 kap. inkomstskattelagen åstadkomma en resultatutjämning inom koncernen. Det framgår av 35 kap. 1 § första stycket inkomstskattelagen att ett sådant koncernbidrag ska dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Société Générale är ett bolag med hemvist i Frankrike. Det ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i denna medlemsstat.

16 Under år 2012 tog bolaget emot utdelningar från svenska bolag. På utdelningarna togs kupongskatt ut i form av källskatt.

17 Société Générale ansökte om återbetalning av kupongskatten hos Skatteverket. Bolaget gjorde till stöd för sin ansökan gällande att skatteuttaget var en otillåten restriktion av den fria rörligheten för kapital, eftersom bolaget var ett underskottsbolag och eftersom ett svenskt bolag i motsvarande situation inte behövde betala någon inkomstskatt på utdelningarna.

18 Skatteverket avslog Société Générales ansökan om återbetalning med motiveringen att det underskott som bolaget hade åberopat inte hade beräknats enligt de svenska skattereglerna.

19 Société Générale överklagade det beslutet till Förvaltningsrätten i Falun (Sverige), som avslog överklagandet. Förvaltningsrätten i Falun konstaterade att Société Générale hade gett in franska deklarationsblanketter, såväl för bolaget självt som för den skattegrupp som bolaget tillhör, och att det av dessa blanketter framgick att samtliga dessa bolag hade redovisat betydande skattemässiga underskott i Frankrike under det aktuella beskattningsåret. Enligt nämnda domstol var det emellertid inte möjligt att av dessa blanketter utläsa att det av Société Générale åberopade underskottet motsvarade det underskott som ett svenskt bolag skulle ha haft i samma situation. Société Générale hade således inte visat, med stöd av en beräkning av hela skattegruppens resultat enligt de svenska skattereglerna, att det befann sig i en situation som var jämförbar med situationen för ett svenskt underskottsbolag.

20 Société Générale överklagade ända upp till Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige), som är den hänskjutande domstolen.

21 Högsta förvaltningsdomstolen har angett att EU-domstolen, i domen av den 22 november 2018, Sofina m.fl. (C-575/17, EU:C:2018:943) (nedan kallad domen Sofina) och domen av den 19 december 2024, Credit Suisse Securities (Europe) (C-601/23, EU:C:2024:1048) (nedan kallad domen Credit Suisse Securities (Europe)), fann att det strider mot den fria rörligheten för kapital att källbeskatta utdelning till ett utländskt bolag som redovisar ett underskott samtidigt som ett inhemskt bolag undgår beskattning så länge som det redovisar underskott.

22 Såväl Société Générale som den skattegrupp som bolaget leder redovisade stora skattemässiga underskott i Frankrike för det aktuella beskattningsåret. Société Générale hade emellertid inte beräknat resultatet för de juridiska personer som ingår i denna skattegrupp i enlighet med de svenska skattereglerna, vilket medförde att bolaget inte beviljades återbetalning av källskatten.

23 Den hänskjutande domstolen vill i detta hänseende få klarhet i huruvida den medlemsstat där källskatt på utdelningen innehållits kan kräva att ett bolag utan hemvist i landet, för att visa att det har ett underskott, ska räkna om sitt resultat i enlighet med de materiella skatteregler som är tillämpliga i den medlemsstaten.

24 Dessutom uppkommer även frågan huruvida källstaten, när bolaget utan hemvist i landet är föremål för konsoliderad beskattning, kan kräva att resultatet för hela den skattegrupp som detta bolag tillhör ska beaktas när det ska avgöras om det bolaget befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett svenskt underskottsbolag befinner sig i.

25 Den hänskjutande domstolen har i detta sammanhang preciserat att även om inkomstskattelagens regler om koncernbidrag under vissa förutsättningar ger möjlighet till resultatutjämning inom koncerner, tillämpas i Sverige inte sådan konsoliderad beskattning som Société Générale är föremål för i Frankrike.

26 Mot denna bakgrund beslutade Högsta förvaltningsdomstolen att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Är det förenligt med artikel 63 i EUF-fördraget att en källstat kräver att ett utländskt bolag som beskattas med källskatt på utdelning och som gör gällande att det befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett inhemskt underskottsbolag befinner sig i, måste visa detta genom att räkna om sitt skattemässiga resultat enligt de regler som källstaten tillämpar vid inkomstbeskattningen av inhemska bolag?

2) Om det utländska bolaget är föremål för konsoliderad beskattning, är det förenligt med artikel 63 i EUF-fördraget att en källstat kräver att resultatet hos skattegruppen som helhet beaktas när det ska avgöras om bolaget befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett inhemskt underskottsbolag befinner sig i?

3) Påverkas svaret på den andra frågan av att källstaten saknar regler om konsoliderad beskattning men däremot har regler om koncernbidrag som under vissa förutsättningar möjliggör resultatutjämning inom koncerner?”

Prövning av tolkningsfrågorna

27 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för att skattemyndigheterna i en medlemsstat tillämpar en praxis, enligt vilken det krävs att ett bolag utan hemvist i landet, som ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i dess hemvistmedlemsstat och som åberopar sin underskottssituation för att erhålla återbetalning av källskatt som innehållits på utdelning som erhållits från ett bolag med hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, ska lägga fram bevis för denna underskottssituation genom att systematiskt räkna om sitt skattemässiga resultat i enlighet med de bestämmelser som den förstnämnda medlemsstaten tillämpar för att beskatta inhemska bolag.

28 I förevarande mål har EU-domstolen således ombetts att klargöra de slutsatser som följer av domen Sofina och domen Credit Suisse Securities (Europe) vad gäller begreppet restriktion för kapitalrörelser i artikel 63.1 FEUF, inbegripet frågan om en gränsöverskridande situations objektiva jämförbarhet med en inhemsk situation och frågan huruvida den nationella skattemyndighetens praxis är proportionerlig i förhållande till ett bolag utan hemvist i landet som ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i sin hemvistmedlemsstat.

Huruvida det föreligger en restriktion av den fria rörligheten för kapital

29 Det ska inledningsvis påpekas att även om frågor om direkta skatter visserligen omfattas av medlemsstaternas behörighet, ska dessa iaktta unionsrätten, och särskilt de grundläggande friheter som garanteras i EUF-fördraget, när de utövar denna behörighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 1995, Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31, punkt 21, dom av den 25 oktober 2012, kommissionen/Belgien, C-387/11, EU:C:2012:670, punkt 36, och dom av den 30 oktober 2025, Attal et Associés, C-321/24, EU:C:2025:836, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

30 Det ska i detta sammanhang understrykas att ett av unionens huvudsakliga mål, såsom framgår av artikel 3.3 första stycket FEU, jämförd med artikel 26.2 FEUF, är att upprätta en inre marknad som omfattar ett område utan inre gränser. De grundläggande friheterna utgör hörnstenarna för den inre marknaden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 augusti 2025, Royal Football Club Seraing, C-600/23, EU:C:2025:617, punkt 89) och ska tolkas mot bakgrund av detta mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 1994, kommissionen/Frankrike, C-381/93, EU:C:1994:370, punkt 17, och dom av den 11 december 2014, kommissionen/Spanien, C-678/11, EU:C:2014:2434, punkt 38 och där angiven rättspraxis).

31 Vad gäller den fria rörligheten för kapital innehåller artikel 63.1 FEUF, enligt EU-domstolens fasta praxis, ett allmänt förbud mot restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeländer (dom av den 2 mars 2023, PrivatBank m.fl., C-78/21, EU:C:2023:137, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

32 Begreppet restriktion i denna bestämmelse omfattar statliga åtgärder som är diskriminerande genom att de, direkt eller indirekt, medför en skillnad i behandling mellan inhemska kapitalrörelser och gränsöverskridande kapitalrörelser, som inte motsvarar en objektiv skillnad mellan situationerna och som därför kan avhålla fysiska eller juridiska personer från andra medlemsstater eller tredjeländer från att genomföra gränsöverskridande kapitalrörelser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 mars 2023, PrivatBank m.fl., C-78/21, EU:C:2023:137, punkterna 48 och 49 samt där angiven rättspraxis).

33 I synnerhet kan en medlemsstats ogynnsamma behandling av utdelning till bolag utan hemvist i landet, i jämförelse med behandlingen av utdelning till bolag med hemvist i landet, avhålla bolag med hemvist i en annan medlemsstat än den första medlemsstaten från att investera där, och den utgör följaktligen en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 63 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2007, Amurta, C-379/05, EU:C:2007:655, punkt 28, och dom av den 2 juni 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

34 Det är inte bara bestämmelser som reglerar de materiella villkoren för att komma i åtnjutande av en skattefördel som kan utgöra en restriktion, utan även bestämmelser som reglerar vilka bevis som bolag utan hemvist i landet måste lägga fram för att visa att de uppfyller dessa villkor (se dom av den 27 november 2025, Santander Renta Variable España Pensiones, Fondo de Pensiones, C-525/24, EU:C:2025:922, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

35 De nackdelar som kan följa av olika medlemsstaters parallella utövande av sin beskattningsrätt utgör däremot inte restriktioner som är förbjudna enligt EUF-fördraget, under förutsättning att beskattningsrätten inte utövas på ett diskriminerande sätt (dom av den 25 februari 2021, Société Générale, C-403/19, EU:C:2021:136, punkt 28, och dom av den 12 mars 2026, Marhaux, C-150/25, EU:C:2026:188, punkt 37), eller åtminstone inte är ägnad att förbjuda eller ytterligare försvåra gränsöverskridande transaktioner (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2005, Mobistar och Belgacom Mobile, C-544/03 och C-545/03, EU:C:2005:518, punkt 29, och dom av den 17 mars 2022, AllianzGI-Fonds AEVN, C-545/19, EU:C:2022:193, punkt 36).

36 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att den svenska lagstiftaren, för att beakta de krav som följer av principen om fri rörlighet för kapital, såsom den tolkats av EU-domstolen i domen Sofina, har infört en reglering i 28–28n §§ kupongskattelagen, i vilken det föreskrivs att ett bolag med hemvist i en annan medlemsstat på begäran kan beviljas anstånd med betalningen av skatten på den utdelning som det erhåller från ett svenskt bolag. Enligt denna reglering ska anstånd beviljas så länge den utländska juridiska personen uppvisar ett underskott beräknat enligt svenska skatteregler. Om det utländska bolag som ansöker om anstånd ingår i en grupp av företag som är föremål för konsoliderad inkomstbeskattning i sin hemviststat ska utrymmet för anstånd beräknas med hänsyn till samtliga företag som ingår i gruppen.

37 Det framgår även av beslutet om hänskjutande att Skatteverket, även om nämnda lagstiftning, som trädde i kraft den 1 januari 2020, inte är tillämplig i tiden (*ratione temporis*) i det nationella målet, har krävt att Société Générale ska lägga fram den bevisning som anges däri för att beviljas återbetalning av den källskatt som innehållits på den utdelning som bolaget har erhållit. Société Générale måste således göra en omräkning, i enlighet med svensk skattelagstiftning, av sitt eget skattemässiga resultat samt det skattemässiga resultatet för den skattegrupp som bolaget ingår i och som är föremål för konsoliderad beskattning i Frankrike, vilket är den medlemsstat där bolaget har sin hemvist.

38 Av detta följer att det är möjligt för utländska underskottsbolag att, precis som inhemska bolag, undvika omedelbar beskattning i Sverige av den utdelning som de erhåller. Denna möjlighet är emellertid beroende av att dessa utländska bolag visar att det föreligger ett underskott genom att beräkna sitt skattemässiga resultat i enlighet med svensk skattelagstiftning.

39 För att undvika omedelbar beskattning av den utdelning som de erhåller eller för att erhålla återbetalning av källskatten måste de utländska bolagen, som är skyldiga att fastställa sitt skattemässiga resultat i enlighet med lagstiftningen i sin hemvistmedlemsstat, följaktligen även uppfylla ett ytterligare krav från källstaten, eftersom de systematiskt måste räkna om sitt skattemässiga resultat i enlighet med svenska skatteregler. Detta ytterligare krav, som medför en administrativ börda enbart för bolag utan hemvist i landet, är ägnat att ytterligare försvåra gränsöverskridande transaktioner och utgör en skattemässig nackdel för dessa bolag. Den restriktiva och avskräckande effekten av denna nackdel kommer i det nationella målet dessutom till uttryck i det fall bolag utan hemvist i landet ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i hemvistmedlemsstaten.

40 En medlemsstats praxis som innebär en sådan ytterligare administrativ börda för att erhålla återbetalning av källskatten är ägnad att avhålla bolag utan hemvist i landet från att investera i denna medlemsstat och utgör således en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 63.1 FEUF.

41 Såsom framgår av EU-domstolens fasta praxis krävs, med beaktande av artikel 65.1 a och 65.3 FEUF, för att en nationell skattelagstiftning som medför en skillnad i behandling ska kunna anses vara förenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget om fri rörlighet för kapital, att denna skillnad i behandling avser situationer som inte är objektivt jämförbara eller att skillnaden kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2004, Lenz, C-315/02, EU:C:2004:446, punkt 27, och dom av den 27 april 2023, L Fund, C-537/20, EU:C:2023:339, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

42 EU-domstolen ska således pröva huruvida de situationer som är aktuella i det nationella målet är jämförbara och, i så fall, huruvida en skillnad i behandling kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

Huruvida situationerna är objektivt jämförbara

43 Såsom EU-domstolen vid upprepade tillfällen har slagit fast ska frågan huruvida en gränsöverskridande situation är jämförbar med en inhemsk situation bedömas mot bakgrund av såväl det ändamål som eftersträvas med de berörda nationella bestämmelserna som föremålet för och innehållet i dessa bestämmelser (dom av den 2 juni 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punkt 48, och dom av den 27 februari 2025, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Förvaltningen av ett fondföretag), C-18/23, EU:C:2025:119, punkt 78 och där angiven rättspraxis).

44 Det framgår emellertid även av EU-domstolens praxis att en medlemsstat, när den likställer inkomstbeskattningen i en inhemsk situation och i en gränsöverskridande situation genom att välja att utöva sin beskattningsrätt i båda situationerna, medger att det, med hänsyn till formerna och villkoren för denna beskattning, inte föreligger någon objektiv skillnad mellan dessa två situationer som kan motivera en skillnad i behandling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 januari 1986, kommissionen/Frankrike, 270/83, EU:C:1986:37, punkt 20, och dom av den 17 juli 2014, Nordea Bank Danmark, C-48/13, EU:C:2014:2087, punkt 24).

45 EU-domstolen har således konsekvent slagit fast att när en medlemsstat ensidigt eller i avtal föreskriver att inte bara skattskyldiga personer med hemvist i landet utan även skattskyldiga personer utan hemvist i landet ska betala inkomstskatt på den utdelning som de uppbär från inhemska bolag, så närmar sig situationen för dessa skattskyldiga personer utan hemvist i landet den situation som gäller för skattskyldiga personer med hemvist i landet (se dom av den 12 december 2006, Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, C-374/04, EU:C:2006:773, punkt 68, dom av den 13 november 2019, College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, punkt 66, och dom av den 16 juni 2022, ACC Silicones, C-572/20, EU:C:2022:469, punkt 40).

46 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att utdelning på andelar som motsvarar mindre än 10 procent av kapitalet i ett inhemskt bolag, enligt den svenska skattelagstiftning som är tillämplig i det nationella målet, i princip är skattepliktig i Sverige, oavsett om den betalas ut till ett bolag med hemvist i landet eller till ett bolag utan hemvist i landet.

47 Med beaktande av den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 44 och 45 ovan ska situationerna för dessa två kategorier av skattskyldiga således anses vara objektivt jämförbara.

48 Detta konstaterande påverkas inte av de argument som framförts av den svenska och den tyska regeringen, med stöd av den spanska regeringen.

49 För det första, vad gäller kraven på bevisning i det nationella målet, har den svenska regeringen gjort gällande att man, för att avgöra om ett utländskt bolag befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för ett inhemskt bolag vad beträffar ett skattemässigt underskott, i princip måste tillämpa samma regler på respektive bolags inkomster och kostnader. Enligt denna regering förutsätter en likvärdig beskattning att det föreligger en materiell jämförbarhet, vilket kräver att utländska bolag anpassar sin redovisning.

50 Det ska i detta hänseende inledningsvis påpekas att den bevisning som krävs av ett utländskt underskottsbolag som erhåller utdelning syftar till att kontrollera att bolaget uppfyller villkoren för att få anstånd med beskattningen av denna utdelning eller, i förekommande fall, för att erhålla återbetalning av den källskatt som innehållits, så att bolaget kan bli föremål för en skattemässig behandling som är jämförbar med den skattemässiga behandlingen av ett inhemskt underskottsbolag.

51 Vad gäller ändamålet med en lagstiftning som innebär att utdelning som ett underskottsbolag mottar rent faktiskt beskattas först när detta bolag åter uppvisar vinst, ska det påpekas att beslutet om hänskjutande inte innehåller några uppgifter i detta hänseende, men att en sådan rätt till anstånd med beskattningen eller, i förekommande fall, återbetalning av källskatten i allmänhet syftar till att beakta den skattskyldiges skatteförmåga. Ett bolags skatteförmåga minskar nämligen när det vid utgången av det beskattningsår då det erhöll utdelning redovisar ett underskott med avseende på sitt totala skattemässiga resultat.

52 Ett bolag med hemvist i landet och ett bolag utan hemvist i landet, vars skattemässiga resultat har fastställts i enlighet med skattereglerna i respektive bolags hemviststat, befinner sig emellertid i samma situation med avseende på skatteförmågan. Såsom Europeiska kommissionen har påpekat i sitt skriftliga yttrande påverkas ett bolags skatteförmåga nämligen inte av den omständigheten att bolaget, enligt annan nationell skattelagstiftning, skulle ha haft en större skatteförmåga och redovisat vinster. Däremot avser varje omräkning av ett utländskt bolags skattemässiga resultat en hypotetisk situation.

53 Det är, såsom Skatteverket och den svenska regeringen har gjort gällande, riktigt att vissa medlemsstater har mer generösa regler än andra, till exempel vad beträffar skatteavdrag.

54 I avsaknad av harmonisering på området ankommer det emellertid på varje medlemsstat att inom ramen för sin beskattningsrätt anta de regler som ska gälla för att fastställa det skattemässiga resultatet för bolag med skatterättslig hemvist i landet. Ur det berörda bolagets perspektiv är det detta resultat som återspeglar dess relevanta skatteförmåga, eftersom det utgör beskattningsunderlaget för dess beskattning i hemviststaten.

55 Även om det, på grund av skillnaderna mellan medlemsstaternas bestämmelser, inte kan uteslutas att ett bolags skattemässiga resultat är negativt när det beräknas enligt skattelagstiftningen i dess hemviststat, medan det skulle ha varit positivt om det hade fastställts enligt skattelagstiftningen i en annan stat, skulle den motsatta situationen lika väl kunna inträffa. Att sådana fall kan förekomma är en logisk följd av att detta område inte har harmoniserats och kan inte påverka

den objektiva jämförbarheten, med avseende på skatteförmågan, mellan ett bolag med hemvist i landet och ett bolag utan hemvist i landet, vars skattemässiga resultat har fastställts enligt skattereglerna i respektive bolags hemviststat.

56 För övrigt ska frågan huruvida situationerna är objektivt jämförbara skiljas från frågan huruvida ett bolag på ett konstlat sätt skapar de nödvändiga förutsättningarna för att beviljas anstånd med beskattningen eller för att, i förekommande fall, erhålla återbetalning av källskatten, vilket ska prövas inom ramen för frågan huruvida den konstaterade restriktionen är motiverad.

57 För det andra har den tyska regeringen, med stöd av den spanska regeringen, framfört principiella invändningar mot domstolens slutsats i domen Sofina och domen Credit Suisse Securities (Europe), enligt vilken situationen för ett underskottsbolag med hemvist i landet som erhåller utdelning och situationen för ett underskottsbolag utan hemvist i landet som erhåller utdelning är objektivt jämförbara.

58 Det ska i detta hänseende påpekas att det var på grundval av den fasta rättspraxis som det erinrats om i punkterna 44 och 45 ovan som domstolen i domen Sofina och domen Credit Suisse Securities (Europe) fann att situationen för två bolag, det ena med hemvist i landet och det andra utan hemvist i landet, som erhåller utdelning var objektivt jämförbara. I motsats till vad den tyska och den spanska regeringen har hävdat kan nämnda rättspraxis inte förstås så, att den endast avser beskattningen av utdelningen som sådan, det vill säga inkluderingen av utdelningen i beskattningsunderlaget och tillämplig skattesats, eller mekanismer för att undvika kedjebeskattning. Det kan nämligen konstateras att ingen sådan begränsning framgår av domstolens praxis.

59 Vad vidare gäller den territorialitetsprincip som uppställs i internationell skatterätt, vilken åberopats av den tyska regeringen, har domstolen funnit att det är förenligt med denna princip att en medlemsstat tillämpar ett system som innebär att endast över- och underskott som hänför sig till den verksamhet som skattskyldiga personer utan hemvist i landet bedriver i den medlemsstaten ska beaktas vid beräkningen av deras beskattningsunderlag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 maj 1997, Futura Participations och Singer, C-250/95, EU:C:1997:239, punkterna 21 och 22, och dom av den 15 februari 2007, Centro Equestre da Lezíria Grande, C-345/04, EU:C:2007:96, punkt 22).

60 De befogenheter som tillerkänns medlemsstaterna enligt territorialitetsprincipen ska emellertid utövas med iakttagande av principerna i unionsrätten (dom av den 1 december 2011, kommissionen/Belgien, C-250/08, EU:C:2011:793, punkt 48), däribland proportionalitetsprincipen. Ett argument som bygger på territorialitetsprincipen kan således inte påverka frågan huruvida en intern situation och en gränsöverskridande situation är objektivt jämförbara. Ett sådan argument ska i stället prövas i samband med frågan huruvida den nationella lagstiftningen är motiverad, vilket förutsätter att den är proportionerlig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2005, Marks & Spencer, C-446/03, EU:C:2005:763, punkterna 39, 40 och 53 (nedan kallad domen Marks & Spencer), och dom av den 31 maj 2018, Hornbach-Baumarkt, C-382/16, EU:C:2018:366, punkt 40).

61 Det var med beaktande av detta som domstolen i domen Sofina (punkterna 56–64) och i domen Credit Suisse Securities (Europe) (punkterna 70–78), prövade huruvida de nationella bestämmelser som var aktuella i de målen var motiverade med hänsyn till upprätthållandet av en

välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, vilket är en motivering som härrör från territorialitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 2022, Viva Telecom Bulgaria, C-257/20, EU:C:2022:125, punkterna 110 och 111).

62 Den tyska regeringen har även, med hänvisning till domen av den 17 september 2015, Miljoen m.fl. (C-10/14, C-14/14 och C-17/14, EU:C:2015:608, punkt 59), gjort gällande att det vid jämförelsen av skattebördan för utdelning mellan bolag med hemvist i landet och bolag utan hemvist i landet endast ska tas hänsyn till kostnader som har ett direkt samband med själva erhållandet av den aktuella utdelningen.

63 Denna rättspraxis är emellertid inte relevant. Den rör nämligen möjligheten att från skattepliktig utdelning dra av vissa kostnader och följaktligen, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 35 i sitt förslag till avgörande, fastställandet av beskattningsunderlaget för utdelningsskatten, medan förevarande mål rör möjligheten att skjuta upp betalningen av denna skatt.

64 Mot denna bakgrund finner EU-domstolen att den restriktion för den fria rörligheten för kapital som följer av en sådan praxis som den som är aktuell i det nationella målet avser objektivt jämförbara situationer.

Huruvida skillnaden i behandling är motiverad av ett tvingande skäl av allmänintresse

65 Enligt domstolens fasta praxis kan en restriktion för den fria rörligheten för kapital vara tillåten om den motiveras av tvingande skäl av allmänintresse och om den är ägnad att säkerställa förverkligandet av det mål som eftersträvas med den och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (dom av den 27 april 2023, L Fund, C-537/20, EU:C:2023:339, punkt 66 och där angiven rättspraxis).

66 Den svenska regeringen har gjort gällande att den praxis som är aktuell i det nationella målet, även om det antas att den utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital, är motiverad av behovet av att upprätthålla dels en välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, dels det nationella skattesystemets inre sammanhang.

67 Den svenska regeringen har närmare bestämt gjort gällande att Sverige är förhindrat att beskatta det samlade skattemässiga resultatet för ett bolag utan hemvist i Sverige som mottar utdelning från Sverige, eftersom beskattningsrätten är begränsad till värden som upparbetats i de svenska bolagen och som betalas ut i form av utdelning. En skyldighet att bevilja anstånd med beskattningen för ett bolag utan hemvist i landet vars resultat har beräknats enligt skattelagstiftningen i dess hemvistmedlemsstat skulle leda till att Sverige måste beakta omständigheter som inte omfattas av dess beskattningsrätt, vilket skulle vara oförenligt med den symmetri som en välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna innebär.

68 Det framgår i detta hänseende av domen Sofina (punkterna 56–64) och domen Credit Suisse Securities (Europe) (punkterna 70–78) att en nationell lagstiftning, enligt vilken utdelning som betalas ut till ett underskottsbolag utan hemvist i landet beskattas omedelbart och definitivt, medan utdelning som betalas ut till ett bolag med hemvist i landet som befinner sig i samma situation beskattas först när sistnämnda bolag på nytt redovisar vinst, inte kan motiveras av behovet av att upprätthålla en välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna. Av samma skäl kan detta behov inte heller motivera en nationell administrativ

praxis, enligt vilken bolag utan hemvist i landet som önskar dra nytta av den aktuella skattefördelen åläggs en ytterligare administrativ börda som inte åläggs bolag med hemvist i landet.

69 Vad gäller behovet av att upprätthålla det nationella skattesystemets inre sammanhang framgår det av EU-domstolens praxis att det, för att ett sådant argument ska kunna godtas, måste visas att det finns ett direkt samband mellan den berörda skattefördelen och den kompensation i form av ett visst skatteuttag som svarar mot denna fördel (domen Credit Suisse Securities (Europe), punkt 80 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall har den svenska regeringen emellertid inte visat att den skattefördel som beviljas bolag med hemvist i landet kompenseras genom ett visst skatteuttag som svarar mot denna fördel.

70 Den svenska regeringen har vidare gjort gällande att restriktionen är motiverad av behovet att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt. Enligt denna regering skulle ett bolag utan hemvist i Sverige som erhåller svensk utdelning, om det skattemässiga resultatet inte räknas om i enlighet med bestämmelserna i svensk lagstiftning, kunna undvika den källskatt som föreskrivs i denna lagstiftning genom att överföra andelar och följaktligen rätten till utdelning till ett underskottsbolag som förvärvats särskilt för detta ändamål.

71 EU-domstolen erinrar i detta hänseende om att bekämpning av skatteundandragande och skatteflykt utgör ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en restriktion av utövandet av de fria rörligheter som garanteras genom EUF-fördraget (dom av den 4 oktober 2024, Staatssecretaris van Financiën (Ränta på ett koncerninternt lån), C-585/22, EU:C:2024:822, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

72 Det ska även nämnas att skattemyndigheterna i en medlemsstat har rätt att kräva att den skattskyldige lägger fram den bevisning som de anser vara nödvändig för att bedöma huruvida de villkor som uppställs för en skattefördel enligt den ifrågavarande lagstiftningen är uppfyllda och, följaktligen, huruvida nämnda fördel ska beviljas. Det är upp till den medlemsstat som medger den aktuella skattefördelen att bestämma vilka upplysningar som den skattskyldige ska lämna och vilka krav i fråga om innehåll, utformning och grad av precision som dessa måste uppfylla för att ett korrekt beskattningsbeslut ska kunna fattas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 maj 1997, Futura Participations och Singer, C-250/95, EU:C:1997:239, punkt 43, dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 61 och där angiven rättspraxis, och dom av den 27 november 2025, Santander Renta Variable España Pensiones, Fondo de Pensiones, C-525/24, EU:C:2025:922, punkt 52).

73 När det gäller omständigheterna i det nationella målet har EU-domstolen redan understrukit dels att det ankommer på bolag utan hemvist i landet att lägga fram relevant bevisning som gör det möjligt för skattemyndigheterna i den beskattande medlemsstaten att konstatera att villkoren för att bevilja anstånd med beskattningen eller, i förekommande fall, för att erhålla återbetalning av källskatten är uppfyllda, dels att dessa myndigheter kan kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnats genom de mekanismer för ömsesidigt bistånd som finns mellan medlemsstaternas myndigheter (se domen Sofina, punkterna 72 och 73, och domen Credit Suisse Securities (Europe), punkterna 64 och 65).

74 Denna bevisning ska bland annat omfatta den bevisning som rimligen kan krävas för att styrka att det berörda bolaget utan hemvist i landet faktiskt har ett underskott och att villkoren för att bevilja anstånd med beskattningen eller, i förekommande fall, för att erhålla återbetalning av källskatten inte har skapats på ett konstlat sätt. Enligt den allmänna unionsrättsliga principen om förbud mot

rättsmissbruk får enskilda nämligen inte missbruka unionsrätten eller åberopa den i bedrägligt syfte (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 2019, T Danmark och Y Denmark, C-116/16 och C-117/16, EU:C:2019:135, punkt 70 och där angiven rättspraxis).

75 Sådana krav får dock inte medföra att det blir omöjligt eller orimligt svårt för skattskyldiga utan hemvist i landet att utnyttja en skattefördel. Det kan således inte krävas att en sådan skattskyldig ska ge in handlingar som i alla avseenden uppfyller de krav i fråga om utformning och grad av precision som gäller för styrkande handlingar enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som medger den aktuella skattefördelen, om de handlingar som den skattskyldige gett in gör det möjligt för denna medlemsstat att på ett klart och precist sätt kontrollera att villkoren för att medge denna skattefördel är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 januari 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, punkt 62 och där angiven rättspraxis, och dom av den 27 november 2025, Santander Renta Variable España Pensiones, Fondo de Pensiones, C-525/24, EU:C:2025:922, punkt 53).

76 Även om det antas att skyldigheten för bolag utan hemvist i landet att systematiskt räkna om sitt skattemässiga resultat kan anses vara ägnad att förhindra skatteundandragande och skatteflykt, går denna skyldighet under alla omständigheter utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 53 i sitt förslag till avgörande grundar sig nämligen en sådan skyldighet på en princip om allmän misstanke om bedrägeri och inte på indicier som kan tyda på att det är fråga om ett bedrägeri eller ett konstlat upplägg som syftar till att undgå att betala skatten på utdelningen.

77 På grund av den betydande administrativa börda som skyldigheten att räkna om det skattemässiga resultatet medför, kan denna skyldighet dessutom göra det orimligt svårt för ett bolag utan hemvist i landet att få anstånd med beskattningen eller, i förekommande fall, att erhålla återbetalning av källskatten.

78 Mot denna bakgrund utgör den aktuella praxis som tillämpas av Skatteverket – enligt vilken det skattemässiga resultatet för bolag utan hemvist i landet systematiskt ska räknas om, utan att det föreskrivs någon möjlighet för dessa bolag att inkomma med handlingar som ger myndigheten möjlighet att på ett klart och precist sätt kontrollera att villkoren för att erhålla en skattefördel är uppfyllda – en oproportionerlig åtgärd.

79 När det gäller skyldigheten för ett bolag utan hemvist i landet, vilket i sin hemvistmedlemsstat ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i denna medlemsstat, att systematiskt räkna om resultatet för en sådan grupp i dess helhet, ska det dessutom tilläggas att det, mot bakgrund av de skäl som angetts i punkterna 76–78 ovan, finns än större anledning att anse att en sådan skyldighet är oproportionerlig.

80 Denna bedömning påverkas inte av att lagstiftningen i den medlemsstat där utdelningen sker saknar regler om konsoliderad beskattning men däremot har regler om koncernbidrag som under vissa förutsättningar möjliggör resultatutjämning inom koncerner. Av samma skäl som de som anges i punkterna 76–79 ovan kan denna medlemsstat nämligen inte kräva att ett bolag utan hemvist i landet, som tillhör en skattegrupp och är föremål för konsoliderad beskattning i sin hemvistmedlemsstat, ska räkna om sitt konsoliderade resultat enligt de svenska reglerna om koncernbidrag.

81 Slutsatsen i punkt 78 ovan påverkas inte av den tyska regeringens hänvisning till den rättspraxis som följer av domen Marks & Spencer, av vilken det enligt den tyska regeringen framgår att det vid beskattningen av ett bolag i en medlemsstat endast är i undantagsfall som förluster som uppkommit för detta bolag i utlandet ska beaktas, nämligen när det rör sig om definitiva förluster.

82 Det ska erinras om att EU-domstolen i punkterna 43–51 i domen Marks & Spencer slog fast att en inskränkning av etableringsfriheten i form av en begränsning av rätten för ett bolag med hemvist i landet att göra avdrag för ett utländskt dotterbolags förluster, när avdrag samtidigt medges när det rör sig om ett inhemskt dotterbolag, rättfärdigas av behovet av att säkerställa en välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna och av att förhindra att förluster utnyttjas två gånger samt av att förhindra skatteflykt. Det framgår emellertid av punkt 55 i den domen att en sådan inskränkning är oproportionerlig i en situation där dessa förluster är definitiva.

83 I likhet med de mål som avgjordes genom domen Sofina och domen Credit Suisse Securities (Europe) rör förevarande mål inte avdrag för utländska förluster, utan fastställandet av vid vilken tidpunkt den medlemsstat som är källstat för utdelningen kan utöva sin rätt att beskatta en inkomst som genererats inom dess territorium (se, för ett liknande resonemang, domen Sofina, punkt 59, och domen Credit Suisse Securities (Europe), punkt 75).

84 Vad slutligen gäller de invändningar som den tyska regeringen framförde vid förhandlingen, vilka avsåg att fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital även är tillämpliga på kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredjeländer, ska det konstateras att den fria rörligheten för kapital mellan medlemsstaterna och tredjeländer inte är i fråga i förevarande mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 september 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, punkt 51, och dom av den 18 december 2007, A, C-101/05, EU:C:2007:804, punkt 60).

85 Mot bakgrund av samtliga dessa överväganden ska de frågor som ställts besvaras enligt följande. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för att skattemyndigheterna i en medlemsstat tillämpar en praxis, enligt vilken det krävs att ett bolag utan hemvist i landet, som ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i dess hemvistmedlemsstat och som åberopar sin underskottssituation för att erhålla återbetalning av källskatt som innehållits på utdelning som erhållits från ett bolag med hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, ska lägga fram bevis för denna underskottssituation genom att systematiskt räkna om sitt skattemässiga resultat i enlighet med de bestämmelser som den förstnämnda medlemsstaten tillämpar för att beskatta inhemska bolag.

Rättegångskostnader

86 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för att skattemyndigheterna i en medlemsstat tillämpar en praxis, enligt vilken det krävs att ett bolag utan hemvist i landet, som ingår i en skattegrupp som är föremål för konsoliderad beskattning i dess

hemvistmedlemsstat och som åberopar sin underskottssituation för att erhålla återbetalning av källskatt som innehållits på utdelning som erhållits från ett bolag med hemvist i den förstnämnda medlemsstaten, ska lägga fram bevis för denna underskottssituation genom att systematiskt räkna om sitt skattemässiga resultat i enlighet med de bestämmelser som den förstnämnda medlemsstaten tillämpar för att beskatta inhemska bolag.

Lenaerts	von Danwitz	Biltgen
Jürimäe	Arastey Sahún	Csehi
Smulders	Rodin	Regan
Kumin	Gratsias	Gavalec
Spineanu-Matei	Bošnjak	Kornezov

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 november 2026.

V. Di Bucci	K. Lenaerts
Justitiesekreterare	Ordförande